

ROZSUDEK SOUDU (druhého senátu)

25. května 2004 *

Ve věci T-154/01,

Distilleria E. Palma SpA, v likvidaci, se sídlem v Neapoli (Itálie), zastoupená
E. Carusou, advokátem,

žalobkyně,

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené L. Visaggiem a C. Cattabriga, jako
zmocněnci, ve spolupráci s A. Dal Ferrou, advokátem, s adresou pro účely
doručování v Lucemburku,

žalované,

* Jednací jazyk: itaština.

jejímž předmětem je žaloba založená na článku 235 ES a čl. 288 druhém pododstavci ES směřující k získání náhrady škody údajně utrpěné následkem tvrzené protiprávnosti chování Komise údajně vyplývající z dopisu ze dne 11. listopadu 1996 adresovaného tímto orgánem italským úřadům,

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
(druhý senát),

ve složení J. Pirrung, předseda, A. W. H. Meij a N. J. Forwood, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 17. prosince 2003,

vydává tento

Rozsudek

Právní a skutkový rámec

¹ Nařízením (EHS) č. 3390/90 ze dne 26. listopadu 1990 zahajujícím zvláštní prodej vinného alkoholu v držení intervenčních orgánů k použití jako motorové palivo

v rámci Společenství prostřednictvím veřejného nabídkového řízení (Úř. věst. L 327, s. 21) zahájila Komise nabídkové řízení č. 8/90 ES na prodej 1,6 milionu hektolitřů alkoholu rozdělených do pěti jednotek o 320 000 hektolitrech, získaných destilačními postupy uvedenými v člancích 35, 36 a 39 nařízení Rady (EHS) č. 822/87 ze dne 16. března 1987 o společné organizaci trhu s vínem (Úř. věst. L 84, s. 1, dále jen „nabídkové řízení“).

- 2 Článek 1 nařízení č. 3390/90 zejména stanoví, že prodávaný alkohol musí být použit jako motorové palivo v rámci Společenství.

- 3 Článek 3 nařízení č. 3390/90 stanoví, že k prodeji má dojít v souladu s ustanoveními obsaženými v nařízení Komise (EHS) č. 1780/89 ze dne 21. června 1989, kterým se stanoví podrobná pravidla pro použití alkoholu získaného destilačními postupy uvedenými v člancích 35, 36 a 39 nařízení č. 822/87 a v držení intervenčních orgánů (Úř. věst. L 178, s. 1).

- 4 Článek 4 nařízení č. 3390/90 stanoví, že konkrétní podmínky nabídkového řízení budou uvedeny ve zvláštním oznámení o nabídkovém řízení č. 8/90 ES (Úř. věst. C 296, s. 14, dále jen „oznámení“).

- 5 Článek 24 odst. 2 nařízení č. 1780/89, ve znění mnoha novel, zejména pak nařízení Komise (EHS) č. 3391/90 ze dne 26. listopadu 1990 (Úř. věst. L 327, s. 23), stanoví, že účastník veřejného nabídkového řízení je povinen prokázat, že intervenčnímu

orgánu členského státu, kde má úspěšný účastník své hlavní sídlo, poskytl záruku za splnění povinnosti, která zajišťuje, že prodávaný alkohol bude skutečně použit k cílům stanoveným v oznámení.

- 6 Podle čl. 28 odst. 4 nařízení č. 1780/89, ve znění platném při zahájení nabídkového řízení, a podle bodu X oznámení musí být takto nabytý alkohol spotřebován nejpozději do jednoho roku ode dne posledního převzetí každé jednotky alkoholu.
- 7 Článek 30 odst. 1 písm. e) nařízení č. 1780/89, na který odkazuje bod I 5, písm. c) oznámení, stanoví, že přípustné jsou pouze nabídky v písemné formě obsahující závazek účastníka dodržovat všechna pravidla příslušného nabídkového řízení.
- 8 Na základě nabídky společnosti Distilleria F. Palma SpA [dále jen „Palma“, v současnosti společnost Fallimento Distilleria SpA (Distilleria F. Palma, v likvidaci), dále jen „žalobkyně“] ve výši 3 ECU za hektolitr čistého alkoholu jí bylo množství alkoholu nabízené k prodeji v rámci zvláštního nabídkového řízení č. 8/90 ES přiděleno v lednu 1991.
- 9 V rámci tohoto nabídkového řízení předložila společnost Palma bankovní záruku banky San Paolo di Torino ve prospěch příslušného intervenčního orgánu, tedy Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (Státní agentura pro intervence na zemědělském trhu, dále jen „AIMA“).

- 10 Společnost Palma měla určité obtíže při převzetí a použití odkoupeného alkoholu, o čemž informovala Komisi. Zejména s ohledem na tyto obtíže přijala Komise nařízení (EHS) č. 2710/93 ze dne 30. září 1993 o některých prodeích vinného alkoholu, který je v držení intervenčních orgánů, k použití jako motorové palivo v rámci Společenství prostřednictvím zvláštních nabídkových řízení (Úř. věst. L 245, s. 131).

- 11 Článkem 6 nařízení č. 2710/93 Komise částečně zrušila zvláštní nabídkové řízení č. 8/90 ES, pokud jde o jednotky alkoholu, které společnost Palma dosud nepřevzala z intervenčního skladu, tj. tři z pěti vydražených jednotek. Záruka za splnění povinnosti ve vztahu k těmto třem jednotkám byla uvolněna.

- 12 Podle článku 2 nařízení č. 2710/93 mělo být s výhradou případů vyšší moci použítí alkoholu prvních dvou jednotek ze zvláštního nabídkového řízení č. 8/90 (tj. 640 000 hektolitřů) skončeno do dne 1. října 1995.

- 13 Článek 3 nařízení č. 2710/93 stanoví, že záruka za splnění povinnosti týkající se prvních dvou jednotek z tohoto nabídkového řízení bude uvolněna intervenčním orgánem poté, co bude veškerý alkohol z těchto dvou jednotek použit jako motorové palivo v rámci Společenství.

- 14 I přes přijetí nařízení č. 2710/93 čelila společnost Palma znovu událostem, které podle ní představovaly významné překážky splnění jejich závazků.

- 15 Dopisem ze dne 18. září 1995 požádala společnost Palma Komisi, aby jí znovu prodloužila lhůtu stanovenou v článku 2 nařízení č. 2710/93 pro použití alkoholu. V tomto dopise se společnost Palma dovolávala okolností údajně zakládajících případ vyšší moci, které jí zabránily zcela splnit její závazky ve stanovené lhůtě.
- 16 Dopisem ze dne 27. listopadu 1995 společnost Palma zopakovala svou žádost o prodloužení lhůty, která uplynula dne 1. října 1995.
- 17 Dopisem ze dne 19. prosince 1995 informovala Komise společnost Palma, že v krátké době zaujme stanovisko k případnému prodloužení lhůty pro použití alkoholu.
- 18 Společnost Palma rovněž zaslala Komisi dva přípisy ze dne 19. prosince 1995 a 5. ledna 1996, kterými žádala o povolení zničit dosud nepoužitý alkohol. Tato žádost se týkala 34 000 hektolitrů alkoholu.
- 19 Nařízením Komise (ES) č. 416/96 ze dne 7. března 1996, kterým se mění nařízení č. 2710/93 (Úř. věst. L 59, s. 5), byla lhůta pro použití již převzatých jednotek znovu upravena. Článek 3 odst. 1 nařízení č. 2710/93, ve znění nařízení č. 416/96, stanoví:

„Odchylně od článku 23 nařízení (EHS) č. 2220/85 a s výjimkou případů vyšší moci, dojde-li k překročení lhůty [1. října 1995] uvedené v článku 2, propadne záruka za

splnění povinnosti ve výši 90 ECU za hektolitr čistého alkoholu v následujícím rozsahu:

- a) 15 % ve všech případech;

- b) 50 % částky zbývající po odečtení uvedených 15 %, pokud k použití podle tohoto článku nedojde před 30. červnem 1996.

Celá záruka propadne v případě překročení data 31. prosince 1996.“ (*neoficiální překlad*)

- 20 Přípisem ze dne 23. dubna 1996 vyzvala agentura AIMA společnost Palma, aby jí uhradila částku ve výši 3 164 220 870 italských lir (tj. 1 634 183,70 eur), která údajně odpovídá 15 % záruky za splnění povinnosti, a to z toho důvodu, že ke dni 1. října 1995 nebyl veškerý alkohol z prvních dvou jednotek nabídkového řízení použit jako motorové palivo v rámci Společenství. Dopisem ze dne 3. června 1996 společnost Palma zpochybnila zákonnost požadavku agentury AIMA.

- 21 V tomto dopise společnost Palma rovněž zopakovala svou žádost Komisi, aby mohla přistoupit ke zničení dosud nepoužitého alkoholu tvrdíc, že toto řešení může nejlépe zajistit, že dojde k užitkování alkoholu, které nezpůsobí narušení trhu.

- 22 Komise zaslala agentuře AIMA dne 11. listopadu 1996 dopis, ve kterém uvedla následující:

„Žádosti palírny Palma, jejímž předmětem je povolení zničit zbývající množství alkoholu ze zvláštního nabídkového řízení č. 8/90 ES z důvodu problémů spojených s jakostí daného alkoholu, nemůže být vyhověno.

Je nutné přísně uplatňovat ustanovení nařízení Komise (ES) č. 416/96 [týkající se propadnutí záruky].

[...] Společnost Palma je povinna poskytnout řádné plnění, což znamená, že alkohol musí být použit jako motorové palivo za podmínek stanovených v oznámení o nabídkovém řízení a že tato povinnost nezaniká propadnutím záruky. Vnitrostátní orgány jsou povinny v nezbytných případech i prostřednictvím nuceného výkonu zajistit dodržování této povinnosti po propadnutí záruky. Je zcela zásadní zabránit přeměrování nabytého alkoholu do odvětví, které není povoleno v oznámení nabídkového řízení č. 8/90 [ES], jako například do odvětví lihovin [...].“

- 23 Tento dopis byl předán agenturou AIMA společnosti Palma dne 3. února 1997.

- 24 Přípisem ze dne 20. listopadu 1996 společnost Palma znovu zopakovala své námítky proti žádosti agentury AIMA a navrhla, že jí dosud nepoužitý alkohol bezúplatně předá.

- 25 Agentura AIMA dala pokyn společnosti Palma uhradit jí celou částku záruky. Společnost Palma napadla tento příkaz před vnitrostátními soudy.
- 26 Na společnost Palma byl dne 9. července 1999 prohlášen konkurs.

Řízení

- 27 Žalobou došlou kanceláři Soudu dne 9. července 2001 zahájila žalobkyně toto řízení.
- 28 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Soud (druhý senát) zahájit ústní část řízení a v rámci opatření pro organizaci řízení stanovených v článku 64 jednacího řádu Soudu požádal účastníky řízení, aby během jednání zodpověděli písemně položené dotazy.
- 29 Ke slyšení řečí účastníků řízení a jejich odpovědí na písemné a ústní otázky položené Soudem došlo na jednání dne 17. prosince 2003.

Návrhy účastníků řízení

- 30 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— uložil Komisi nahradit žalobkyni utrpěnou škodu;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

31 Komise navrhuje, aby Soud:

— odmítl žalobu jako nepřipustnou nebo neopodstatněnou;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

32 Komise popírá přípustnost žaloby, aniž by vznesla námitku nepřipustnosti samostatným podáním. Dovolává se tří důvodů absolutní nepřipustnosti. Prvním a hlavním důvodem je nedostatek pravomoci Soudu prvního stupně. Druhým je pozdní podání žaloby a třetím porušení čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu. Dva posledně uvedené důvody nepřipustnosti jsou dovolávány podpůrně.

33 Žalobkyně tvrdí, že její žaloba je přípustná.

K důvodu nepřijmutnosti vycházejícímu z nedostatku pravomoci Soudu

Argumenty účastníků řízení

- 34 Komise uplatňuje, že spor se jako celek váže k objektivní okolnosti, že společnost Palma nedodržela přesně vymezenou povinnost použít alkohol nabytý v rámci zvláštního nabídkového řízení č. 8/90 ES, a k důsledkům tohoto neplnění. Podle ní jde tedy o právní vztah smluvní povahy. Komise by proto mohla odpovídat pouze z titulu tohoto smluvního vztahu. V důsledku toho je žaloba jednak chybně založena na čl. 288 druhém pododstavci ES a jednak nespadá do omezené pravomoci přiznané soudům Společenství na základě článku 240 ES (viz v tomto smyslu usnesení Soudu ze dne 18. července 1997, *Oleifici italiani v. Komise*, T-44/96, Recueil, s. II-1331, bod 38).
- 35 Žalobkyně tvrdí, že Soud má pravomoc rozhodnout o její žalobě z toho důvodu, že směřuje k prokázání mimosmluvní odpovědnosti Komise. V tomto ohledu uplatňuje, že v rozporu s tím, co tvrdí Komise, sporná otázka vůbec nespadá do rámce smluvního vztahu, který by existoval mezi společností Palma a tímto orgánem. V daném případě byl příčinou utrpěné škody dopis ze dne 11. listopadu 1996, který jakožto jednostranný akt Komise nemůže spadat do smluvní oblasti.
- 36 Kromě toho dopis ze dne 11. listopadu 1996 obsahoval jednak odmítnutí žádosti společnosti Palma týkající se zničení zbývajících alkoholu, jednak rozhodnutí o vymáhání záruky zřízené v rámci nabídkového řízení č. 8/90 ES, a je proto opatřením se závaznými právními účinky, které se dotýká zájmů společnosti Palma tím, že mění popsaným způsobem její právní postavení (viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 10. července 1990, *Automec v. Komise*, T-64/89, Recueil, s. II-367, bod 42).

Závěry Soudu

- 37 Je namístě mít za to, že pravomoc Soudu rozhodnout tento spor závisí na odpovědi na předběžnou otázku, zda odpovědnost Společenství, jež může být uplatněna v daném případě z důvodu postupu vytykaného Komisi, je nebo není smluvní povahy (viz v tomto smyslu usnesení Soudu ze dne 18. července 1997, *Nutria v. Komise*, T-180/95, Recueil, s. II-1317, bod 28).
- 38 V tomto ohledu je vhodné nejdříve uvést, že žalobkyně a Komise jsou vázány smlouvou. Z čl. 30 odst. 1 písm. e) nařízení č. 1780/89 totiž vyplývá, že tím, že společnost Palma byla účastníkem nabídkového řízení zahájeného nařízením č. 3390/90, zavázala se výslovně dodržovat veškerá ustanovení týkající se tohoto nabídkového řízení. S ohledem na tyto podmínky předložila společnost Palma nabídku ve výši 3 ecu za hektolitr čistého alkoholu na 1,6 milionu hektolitrů čistého alkoholu prodávaného v nabídkovém řízení. Přidělením prodávaného množství alkoholu Komise akceptovala cenu navrhovanou společností Palma a její ostatní závazky. V důsledku nabídky společnosti Palma a jejího přijetí Komisí se relevantní ustanovení nařízení č. 1780/89 a č. 3390/90 a oznámení o nabídkovém řízení, jakož i cena nabízená společností Palma staly ujednáními smlouvy zavazujícími obě strany tohoto sporu (viz v tomto smyslu usnesení Soudu ze dne 3. října 1997, *Mutual Aid Administration Services v. Komise*, T-186/96, Recueil, s. II-1633, bod 39, a rozsudek Soudu ze dne 9. října 2002, *Hans Fuchs v. Komise*, T-134/01, Recueil, s. II-3909, bod 53).
- 39 Je rovněž nezbytné konstatovat, že tato smlouva byla po svém uzavření změněna. Zejména na základě žádostí společnosti Palma totiž Komise přijala nařízení č. 2710/93 a č. 416/96, která částečně ruší nabídkové řízení a mění podmínky použití prodaného alkoholu, jakož i podmínky uvolnění záruky za splnění povinnosti vztahující se k tomuto alkoholu. Tyto změny jsou nedílnou součástí smlouvy.

- 40 Dále je namístě zabývat se tím, zda se údajná porušení povinností ze strany Komise, na kterých je založena tato žaloba na náhradu škody, vztahují k povinnostem, které má Komise podle této smlouvy (viz v tomto smyslu výše uvedené usnesení Mutual Aid Administration Services v. Komise, bod 40).
- 41 Porušení povinností tvrzená žalobkyní jsou tři. Zaprvé Komise nevzala v úvahu existenci případu vyšší moci, v jehož důsledku společnost Palma neodpovídá za porušení své povinnosti použít skutečně nabytý alkohol ve stanovené lhůtě. Došlo tedy k tomu, že nebyla vzata v potaz skutečnost, že případ vyšší moci zprošťuje stranu jejích povinností. Zadruhé Komise odmítla znovu změnit podmínky použití skutečně nabytého alkoholu, čímž porušila zásadu přiměřenosti. Zatřetí Komise neodůvodnila toto odmítnutí, čímž porušila povinnost odůvodnit své akty, kterou jí ukládá článek 253 ES.
- 42 Zaprvé, pokud jde o povinnost Komise vzít v úvahu existenci případu vyšší moci, je třeba mít za to, že tato povinnost je uložena Komisi na základě smlouvy. Tato povinnost totiž vyplývá ze smluvních ustanovení uvedených v článku 2 nařízení č. 2710/93, jakož i z článku 3 tohoto nařízení, ve znění nařízení č. 416/96. V důsledku toho spadá tvrzené porušení povinnosti vzít v úvahu případ vyšší moci do smluvní oblasti, a může případně založit pouze smluvní odpovědnost Společenství.
- 43 Zadruhé, pokud jde o údajnou povinnost Komise souhlasit se změnou podmínek použití skutečně nabytého alkoholu v důsledku toho, že tyto změny byly vyžadovány zásadou přiměřenosti, je nutno konstatovat, že i za předpokladu, že taková povinnost existuje, může být Komisi uložena pouze smlouvou.

- 44 Je pravda, že účelem čl. 5 třetího pododstavce ES, který zakotvuje zásadu přiměřenosti, je upravovat všechny způsoby jednání Společenství, bez ohledu na to, zda jsou smluvní nebo mimosmluvní.
- 45 Podle zásady *pacta sunt servanda*, která je základní zásadou každého právního řádu (rozsudek Soudního dvora ze dne 16. června 1998, Racke, C-162/96, Recueil, s. I-3655, bod 49), je nicméně smlouva uzavřená mezi Komisí a společností Palma v zásadě nezměnitelná. Případná povinnost Komise přijmout některou ze změn smlouvy navrhovaných společností Palma proto může vyplývat pouze ze smlouvy samé nebo z obecných zásad, které upravují smluvní vztahy, mezi něž patří i zásada přiměřenosti. Údajné porušení této povinnosti změnit smlouvu může případně vést pouze ke smluvní odpovědnosti Společenství.
- 46 Pokud jde konečně o povinnost odůvodnění, o které žalobkyně tvrdí, že byla porušena, stačí uvést, že tato povinnost je uložena Komisi článkem 253 ES. Týká se nicméně pouze způsobů jednostranného jednání tohoto orgánu. Není tedy uložena Komisi smlouvou, kterou tento orgán uzavřel se společností Palma. V důsledku toho může tato povinnost případně přivodit pouze mimosmluvní odpovědnost Společenství.
- 47 Z výše uvedeného vyplývá, že kromě údajného porušení povinnosti odůvodnění se žalobkyně na podporu své žaloby na náhradu škody dovolává porušení povinností

smluvní povahy ze strany Komise, a proto podaná žaloba spočívá na smluvním základě (viz v tomto smyslu výše uvedené usnesení *Nutria v. Komise*, bod 36).

- 48 Na základě ustanovení článku 225 ES ve spojení s článkem 238 ES má Soud pravomoc rozhodovat v prvním stupni spory ve smluvní oblasti, které jsou mu předloženy fyzickými a právníckými osobami, pouze na základě rozhodčí doložky, která v daném případě neexistuje.
- 49 V daném sporu nelze na předložení věci Soudu žalobkyní nahlížet jako na výraz společné vůle účastníků řízení založit pravomoc soudů Společenství ve smluvní oblasti, neboť Komise pravomoc Soudu popírá.
- 50 V případě neexistence rozhodčí doložky ve smyslu článku 238 ES Soud nemůže, je-li mu jako v daném případě předložena žaloba na náhradu škody na základě článku 235 ES, o této žalobě rozhodnout, jelikož se tato žaloba ve skutečnosti týká žádosti o náhradu škody z porušení smlouvy. V opačném případě by Soud rozšířil svou pravomoc za rámec sporů, které může rozhodovat podle článku 240 ES, neboť toto ustanovení naopak svěřuje vnitrostátním soudům obecnou pravomoc rozhodovat spory, jichž je Společenství stranou (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 21. května 1987, *Rau a další, C-133/85 až C-136/85, Recueil, s. 2289, bod 10, a výše uvedené usnesení *Mutual Aid Administration Services v. Komise*, bod 47).*
- 51 Z předcházejícího vyplývá, že důvod nepřipustnosti žaloby vycházející z nedostatku pravomoci Soudu musí být přijat, jelikož žaloba je založena na údajných porušeních

jednak povinnosti vzít v úvahu případnou existenci případu vyšší moci a jednak tvrzené povinnosti přijmout změny smlouvy navrhované společností Palma na základě zásady přiměřenosti.

- 52 Vzhledem k tomu, že důvod nepřijatelnosti žaloby dovolávaný jako hlavní nemůže být důvodem pro odmítnutí žaloby jako celku, je třeba přezkoumat absolutní důvod nepřijatelnosti vycházející z porušení ustanovení čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu v rozsahu, v němž se žalobkyně dovolává porušení povinnosti odůvodnit akt Komise.

K důvodu nepřijatelnosti vycházejícímu z porušení ustanovení čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu

Argumenty účastníků řízení

- 53 Komise tvrdí, že žaloba je nepřijatelná, jelikož v rozporu s požadavky čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu neposkytuje žádné konkrétní a přesné informace o existenci

a výši údajně utrpěné škody. V této souvislosti Komise není schopna určit škodu, jejíž náhradu žalobkyně žádá.

- 54 Komise dále uplatňuje nesrovnalosti mezi žalobou a replikou, pokud jde o hlediska, podle kterých má být určena výše škody. Podle žaloby výlohy na dopravu a skladné, jejichž uhrazení žalobkyně žádá, byly vynaloženy před dopisem ze dne 11. listopadu 1996, který však žalobkyně považuje za příčinu tvrzené škody. Naopak replika odkazuje na výlohy na dopravu a skladné údajně vynaložené společností Palma v důsledku dopisu ze dne 11. listopadu 1996.
- 55 Žalobkyně tvrdí, že její žaloba splňuje požadavky čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu. V tomto ohledu uplatňuje, že řádně uvedla, jaká je utrpěná škoda, a že v žalobě jsou zmíněny různé aspekty škody a základní hlediska, o která je namísto se opírat při jejím vyčíslení. Podle judikatury tyto skutečnosti stačí ke splnění požadavků čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu (rozsudek Soudu ze dne 15. června 1999, *Ismeri Europa v. Účetní dvůr*, T-277/97, Recueil, s. II-1825, bod 67). Konečně žalobkyně uplatňuje, že výtky formulované Komisí spadají pod posouzení opodstatněnosti žaloby, a v důsledku toho se jimi Soud musí zabývat v rámci tohoto posouzení (rozsudky Soudu ze dne 16. dubna 1997, *Saint a Murray v. Rada a Komise*, T-554/93, Recueil, s. II-563, bod 59; ze dne 10. července 1997, *Guérin automobiles v. Komise*, T-38/96, Recueil, s. II-1223, bod 42, a ze dne 28. dubna 1998, *Dorsch Consult v. Rada a Komise*, T-184/95, Recueil, s. II-667, bod 23).

Závěry Soudu

- 56 Na základě čl. 21 prvního pododstavce Statutu Soudního dvora, který se vztahuje na řízení před Soudem v souladu s čl. 53 prvním pododstavcem téhož Statutu, a na

základě čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu, musí každá žaloba obsahovat zejména předmět sporu a stručný popis žalobních důvodů.

- 57 Vzhledem k tomu, že se jedná o požadavek veřejného pořádku, otázka, zda žaloba splňuje tyto požadavky, může být vznesena Soudem i bez návrhu (viz zejména rozsudek Soudu ze dne 21. března 2002, *Joynson v. Komise*, T-231/99, Recueil, s. II-2085, bod 154).
- 58 Je vhodné připomenout, že údaj uvedený v bodě 56 výše musí být dostatečně jasný a přesný, aby umožnil žalovanému připravit svou obhajobu a Soudu rozhodnout o žalobě, podle okolností bez dalších podpůrných informací. Aby byla zaručena právní jistota a řádný výkon spravedlnosti, je k tomu, aby byla žaloba přípustná, třeba, aby zásadní skutkové a právní skutečnosti, na kterých je založena, byly uvedeny alespoň v souhrnné podobě, konzistentním a srozumitelným způsobem v textu samotné žaloby (usnesení Soudu ze dne 29. listopadu 1993, *Koelman v. Komise*, T-56/92, Recueil, s. II-1267, bod 21, a rozsudek Soudu ze dne 6. května 1997, *Guérin automobiles v. Komise*, T-195/95, Recueil, s. II-679, bod 20).
- 59 Aby byly splněny tyto požadavky, musí žaloba na náhradu škody způsobené orgánem Společenství obsahovat údaje, které umožňují určit chování, které žalobce orgánu vytýká, důvody, na základě kterých má za to, že mezi tímto chováním a škodou, o které tvrdí, že ji utrpěl, existuje příčinná souvislost, jakož i charakter a rozsah této škody (rozsudek Soudu ze dne 18. září 1996, *Asia Motor France a další v. Komise*, T-387/94, Recueil, s. II-961, bod 107).

- 60 V daném případě ze zkoumání prvního žalobního důvodu jasně vyplývá, že Soud má pravomoc pouze rozhodnout o údajném nedostatku odůvodnění dopisu ze dne 11. listopadu 1996, kterým Komise odmítla přijmout změny smlouvy navrhované společností Palma. V rámci zkoumání tohoto žalobního důvodu je tudíž namístě mít za to, že výtky adresovaná žalobkyní Komisi se omezují na údajné porušení povinnosti odůvodnění dopisu ze dne 11. listopadu 1996, které v žádném případě nemůže založit odpovědnost Společenství (viz v tomto smyslu rozsudky Soudního dvora ze dne 15. září 1982, *Kind v. Rada a Komise*, C-106/81, Recueil, s. 2885, bod 14, a ze dne 30. září 2003, *Eurocoton a další v. Rada*, C-76/01 P, Recueil, s. I-10091, bod 98).
- 61 Z žaloby vyplývá, že žalobkyně tvrdí, že utrpěla škodu, kterou vyčísluje na 22 miliard italských lir (11 382 051,78 eur). Je nicméně jasné, že žaloba neobsahuje žádné informace o důvodech, na základě kterých má žalobkyně za to, že existuje příčinná souvislost mezi údajným недостатkem odůvodnění dopisu ze dne 11. listopadu 1996 a škodou, o které tvrdí, že ji utrpěla. Ve skutečnosti se žalobkyně v žalobě omezuje na tvrzení, že údajná škoda je přímým a zřejmým důsledkem dopisu ze dne 11. listopadu 1996.
- 62 Z toho vyplývá, že požadavky čl. 21 prvního pododstavce Statutu Soudního dvora a čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu nejsou splněny.
- 63 S ohledem na výše uvedené je namístě odmítnout žalobu jako nepřijatelnou, aniž by bylo nutné zabývat se ostatními důvody a tvrzeními uváděnými Komisí na podporu nepřijatelnosti žaloby.

K nákladům řízení

- 64 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu bude účastníku řízení, který byl ve sporu neúspěšný, uložena náhrada nákladů řízení, pokud účastník, který byl ve sporu úspěšný, náhradu nákladů ve svém návrhu požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně byla ve sporu neúspěšná, je namístě uložit jí náhradu nákladů řízení v souladu s návrhy Komise.

Z těchto důvodů

SOUD (druhý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se odmítá jako nepřípustná.**

- 2) **Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Pirrung

Meij

Forwood

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 25. května 2004.

Vedoucí soudní kanceláře

Předseda

H. Jung

J. Pirrung